

AD CLERUM

VETUS ROMANUS APOSTOLATUS

"*Communis Est*"

Epistula Pastoralis ad Clerum Vetus Romanum

Carissimi Filii

Communis est clericis Vetus Romanis laborare cum afflictione dubitationis et scrupulositatis moralis de ministerio et ordinatione sua. Haec pugna saepe ex intentione profunda oritur quam omnes participamus: vocationes nostras intra Ecclesiam adimplere. Non imaginati sumus nosmetipsos extra structuram traditionalem Ecclesiae esse; potius directe sub auctoritate hierarchiae et Papae servire volebamus.

Praecise propter nostrum profundum sensum Romanitatis et Catholiciatis, interne luctari possumus ut statum et conditionem nostram conciliare possimus cum eo quod scimus esse consuetum vel proprium contextum vocationum nostrarum. Nostrum Romanum patrimonium et identitas Catholica essentialia sunt ad intellectum munerum et responsibilitatum nostrarum intra Ecclesiam. Haec profunda connexio facit magis provocantem acceptare nostram praesentem positionem, quae a conventionali ecclesiastica structura quam veneramur discedit.

Tamen, nostra constans fidelitas ad Aeternam Romam et eius traditiones durabiles requirit ut nos ab aliquibus practicis et structuris hodiernis distemus. Quamvis haec separatio difficilis sit, est necessarium gradum ad sacramenta et doctrinam perennem Ecclesiae pro futuris generationibus conservandam. Hoc arduum iter non ex contumacia ingredi mur, sed ex sincera dedicatione ad integritatem et puritatem fidei, sicut per saecula tradita est, sustinendam.

Nostrum praesens status et condicio reflectunt validitatem vocationum nostrarum, sacrificium naturae sacerdotii, et identitatem nostram per illud cum Christo. Sicut Archiepiscopus Fulton Sheen dixit, "Sacerdos non est suus" (Sheen, Fulton J. *The Priest Is Not His Own*. Alba House, 2004). Hoc resonat in re nostra quod vocatio nostra personalem desideria transcendit et cum divino proposito convenit. Quamquam multi nostrum vocationem experti sumus sicut personalem vocationem—ex nostra voluntate et desiderio in responsione ad Deum et impulsione Spiritus Sancti ortam—etsi videri potest formalem affirmationem Ecclesiae carere, vocatio nostra manet valida. Sanctus Ioannes Vianney nos admonet, "Sacerdos opus redemptionis in terra continuat... Si vere intellexeremus sacerdotem in terra, non timore, sed amore moreremur" (Gallagher, Patrick V. *The Cure D'Ars Today: St. John Vianney*. Ignatius Press, 1986). Re vera, pro Ecclesia Deus nos in hoc particulari contextu vocavit ut nos offeramus. Sicut Dominus noster simul essentia essentialis et implatio religionis Iudaicae erat, tamen extra Ecclesiam Iudaicam apparebat, ita et nostra condicio eum reflectit.

Ad iúvenes et nóvos cléricos, agnósco vos singuláres provocationes affrôntare, tántum hodiérnam Ecclésiám modernistam et hierarchiam cognovísse antequam Traditionis divítias invéniretis. Haec transítus saepe cum sénsibus isolatiónis et dolore persecutiónis a priôribus amícis, collégis, semináriis sociis, et étiam familiárum membris comitátur. Iter vestrum non est fácilé, et adversitás quam patímmini potest desoláns esse. Tamen, in his probatió nibus fides vestra roborátur et vocátio vestra purificátur. Sanctus Ioá nnes Eudes olim dixit, "Maxímum benedicti ónem quam Deus animáe conferre potest, est vocati ónem ad sacerdoti um dáre" (Eudes, St. John. *The Priest: His Dignity and Obligations*. Loreto Publications, 2000). Iter vestrum, quamvis provocationi bus plénium, testimoni um est profúndae benedicti ónis vocati ónis vestrae.

Dum haec témpora árdua percurritis, soláci um et consolati ónem in exemplum Beáti Domini nostri inveníte. Iesus Christus, Qui, quamvis divínus, incomprehensi ónem, reiecti ónem et passi ónem ab auctóritatibus religi ósis témporis sui passus est. Constánter in missi óne sua permánsit, amóre et oboedi éntia ad voluntátem Patris ductus. In Passi óne et Crucifixi óne sua, últimum actum amóris sacrificii et fideli táti s ad veri tátem osténdit. Iesus ipse nos admónuit, "Si mundus vos ódit, scitóte quia me priús odió habuit. Si de mundo fuisséti s, mundus quod suum erat dilígeret; quia autem de mundo non estis, sed ego vos elégi de mundo, propterea ódit vos mundus" (Ioá nnes 15:18-19). Reflecténdo super vitam et sacrifici um eius, roborári et confortári possumus ad perseverándum in vocati ónibus nostris, sciéntes nos in passi ónibus eius comunicáre pro glória Dei et salúte animárum. Sanctus Francíscus Assísiensis pulchre hoc senti éntiam summat: "Opera quae faci éti s, sóla concio esse potest quam áliqui hómines hódie audi ént" (Sanctus Francíscus Assísiensis. *Fioretti di San Francesco d'Assisi*. Várii editores). Ergo, per constantiam et fideli tátem nostram praedicémus, soláci um inveni éntes in eo quod vestígia Salvátóri s nostri sequímur.

Vos étiam fideli um ignora éntiam, a modernismo influ éntem, quae éos facit crédere opini ónes suas amatórem de ecclésiología et Ecclési a iustificáre persecuti ónem in nos, experíri potestí s. Hoc potest esse maxíme provocans et desolans. Cléríci nostri conténdere debent se contínuo educáre de eo quod Ecclési a vere docet, ut se apólogiis defendere possint. Síc ut Sanctus Pius X mónuit, "Maxíma obstáculum in apostolátu Ecclési ae est ignora éntia fideli um" (Pius X, Sanctus. *Acerbo Nimis*. Encyclical, 1905). Per profundi órem intelléctum doctrínae et históri ae Ecclési ae, melius instructi ériti s ad erróres corrigéndo s, veri tátem tuéndam, et continuitátem fidei nostrae cum doctrínis Patrú m Ecclési ae et Concíliis demonstrándam.

Naturále est ut iúvenes cléríci se defectu ósos senti ánt propter deprivátam natúram circumstanti árum nostrárum, praesértim cum se comparent cum súis aequalibus in seminário qui gaudent materi álibus commodis et securitáte Ecclési ae instituti ónalis. Haec comparáti o vos sentíre potest quod álio modo minóres sitis quam collégae sub hierarchi á. Tamén, meméntote quod, dum hoc significat contextum materi álem ministerii nostri esse pauperiorem, Christus et Apostoli simíliter sine commoditátibus potestáti s et approbati ónis societáti s sustinuerunt. Difficíle est hanc solitáriam viam

cum gáudio, quod álii fruúntur quorum crux leviór vidétur, conciliare. Sed quamvís libertáte institutiónis et commoditatibus institutiónis fruuntur, non sunt destináti ad caelum sine seípsis crucem amplexántes quae éis multo gravior vidétur—crux superbiáe, avarítiae, commoditátis et defectus gratiárum et sacrificii sui. Cum illáe crucés veniunt, erit éis difficílius quam nobis ad sustinéndum et fidéles manéndum.

Nolíte putáre nos minóres esse quia depriváti sumus—missiúnarii sumus cum tota libertáte quae venit ex liberatióne ab institutiónali corruptiόne! Súmus essentia ómnium Sanctórum ante nos qui cum parvis mediis sed magnis vocatió nibus luctábantur! Etiam nos, sicut illi, nunc in terrá purificámur pro celeriore ingressu in caelum! Gaudéte, quia "servi boni et fidéles" vocitábimur et ad "gaudium Dómini tui" introíre iubébimur cum iter nostrum per hanc lacrimárum vallem finítur! Nonne Dóminus noster dixit, "Si me persecuti sunt, et vos persequentur" (Ioánnes 15:20)? Ergo cor habéte, caríssimi fili—geríte Cor eius—communicátum et commíssum vóbis per manus nostras—et gaudébitis in caeléstibus!

Hoc iter, etsi provocatió nibus plénium et fidelitáte adhaesióne ad credéndum signátum, deníque identitátem nostram et missiόnem nostram tamquam Cathólici ad conservándum essentiám haereditátis nostrae religiόsa confirmat. Sanctus Alphónsus Ligórius dixit, "Cum ánimam pulchram vidémus, semper meminerímus quod in mundo multae sunt sanctae absconditae" (Ligórius, Sanctus Alphónsus. *The Glories of Mary*. Translátus á Eugéne Grimm, Redemptorist Fathers, 1852). Tensio quam sentiámus est testimónium profúnditatis devotiόnis nostrae et sérietatis cum qua nostrae responsabilitátes spirituáles considerámus. Hoc insuperábilem locum quem in látiore contextu Ecclesiáe obtinémus sublíniat, profúndum respéctum pro traditióne cum necessitáte vocatiόnes nostras independenter á conventiόnali ecclésiástico contextu navigándi coniúgens.

In esséntia, internae conflictatiόnes et incertitudines quas experímur non sunt anómalae, sed potius reflectiόnes profúndae dedicatiόnis nostrae ad integritátem fidei conservándam. Haec nostra commitménta ad principia et práxim quae identitátem nostram Cathólicam Románam definíunt illustrant. Verís his principiis manéntes, étiam in facié difficílium optiόnum et significántium sacrificiόrum, sacramenta et doctrínas Ecclesiáe pro futúris generatió nibus integras et indistinctas servámus. Sicut Leo XIII Papa in epístula encyclica *Satis Cognitum* emphasizávit, "Nihil est periculósius quam haeretici qui, dum pietátis speciém conservant, fidem subtilibus erróribus corrumpunt" (Leo XIII, Papa. *Encyclical Letter Satis Cognitum*. 1896). Haec perénis fidelitas ad Aetérnam Romam est et provocatiό nostra et vocatiό nostra, nos movens ad sacras traditiόnes et doctrínas fundamentáles fidei nostrae conservándas.

Experientia nostra simile est cum Christi, qui missiόnem suam divínam extra auctoritátes religiόsas témporis sui adimplévit, tamen erat impletio prophetiáe eórum et essentia fidei eórum. Archiepiscopus Marcel Lefebvre dixit, "Non nos sumus in schísmate sed modernístae" (Lefebvre, Marcel. *Open Letter to Confused Catholics*. Angelus Press, 1986). Simili modo, vocatiόnes nostrae, quamvis extra praeséntem

affirmationem ecclésiasticam existant, validae sunt et essentialis pro continuanda et conservanda verae doctrinis et sacramentis Ecclesiae. Sanctus Franciscus Assisiensis monuit, “Sanctificate vosmetipsos et societatem sanctificabitis” (Sanctus Franciscus Assisiensis. *Fioretti di San Francesco d'Assisi*. Varii editores). Haec conformatio cum experientia ipsius Christi nostram constantiam roborat et rectitudinem viae nostrae confirmat, fidelitatem nostram ad servitium Ecclesiae cum immoto dedicatione subliniens.

Roles nostros in hoc singulari contextu amplectentes, spiritum Sancti Pii a Pietrelcina in nobis incarnamus, qui dixit, “Orate, sperate, et nolite solliciti esse. Sollicitudo inutilis est. Deus misericors est et orationem tuam exaudiet” (Ruffin, Bernard C. *Padre Pio: The True Story*. Our Sunday Visitor, 1991). Servimus cum spe et convictione quod nostrae labores ad maiorem bonum Ecclesiae conferant, sacram haereditatem suam pro fidelibus hodie et cras conservantes.

Deus vos benedicat et servet vos firmos in sancta vocatione vestra.

Orémus pro invicem.

J.N.

Brichtelmestunensis
S. Leonis Papae et Confessoris MMXXIV A.D.